

תפ"ח 21916/10/14 - מדינת ישראל נגד איגור סטבלצוב, אלכסיי שטיין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 21916-10-14 מדינת ישראל נ' סטבלצוב ואח'

לפני כב' השופטת שרה דותן - אב"ד

כב' השופט מרדכי לוי

כב' השופט ירון לוי

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד לבנת מלמד

נגד

הנאשמים

1. איגור סטבלצוב ע"י ב"כ עו"ד צחי רז

2. אלכסיי שטיין ע"י ב"כ עו"ד בועז קניג

גזר דין

כב' השופט מרדכי לוי:

פתח דבר

1. **שני הנאשמים** הורשעו, על פי הודאתם, בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדרי טיעון, כדלהלן:

הבאת אדם לידי עיסוק בזנות - עבירה לפי סעיף 202 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), **סרסרות למעשי זנות** - עבירה לפי סעיף 199(א)(2) לחוק, **אי ניהול פנקסי חשבונות** (שתי עבירות) - עבירה לפי סעיף 216(5) לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**") וכן בעבירה של **אי הודעה על תחילת התעסקות ואי הגשת דו"ח שנתי ראשון** - עבירה לפי סעיף 215א(א) לפקודה.

כמו כן, **נאשם 1** הורשע בעבירה נוספת של **גרימה לעזיבת המדינה לשם זנות** - עבירה לפי סעיף 376ב(א) לחוק.

2. הסדרי הטיעון התייחסו הן לתיקון כתב האישום המקורי והן לעונש והם כללו עתירה מוסכמת ביחס לעונש של כל אחד מהנאשמים וכן הסכמה על חיוב הנאשם 1 בפיצוי בסך 20,000 ₪ למתלוננת.

עיקרי העובדות

3. על פי עובדות המבוא והאישום הראשון בכתב האישום המתוקן, עובר לחודש אוגוסט 2013 ועד ליום 29.9.2014 או בסמוך לכך, רקמו הנאשמים תוכנית להבאת נשים מרוסיה ואוקראינה, אל מדינת ישראל, על מנת שתספקנה שירותי מין תמורת תשלום ולפיה הנאשמים מקבלים מחצית מדמי האתנן שמקבלת כל אישה.

במסגרת תוכנית זו, גרם נאשם 1 לעשר נשים המתגוררות במדינות מזרח אירופה, לעזוב את המדינות בהן התגוררו ולהגיע לישראל לשם אספקת שירותי מין תמורת תשלום, בתנאים שהובהרו להן בשיחות מקדימות.

עמוד 1

נאשם 1 יצר קשר עם הנשים, הבהיר להן את תנאי אספקת שירותי המין, רכש בעבורן את כרטיסי הטיסה לישראל והנחה אותן כיצד לעבור את ביקורת הגבולות בישראל. בין היתר, הנחה נאשם 1 כל אישה לטעון בכזב כי היא תשהה בישראל כתיירת, העביר לידן חוזה שכירות על פרטיות וכן הנחה אדם אחר לאשר את נכונות החוזה, באם יהיה צורך בכך.

הנשים שהו במשך מספר שבועות בישראל וסיפקו שירותי מין בהתאם להנחיית שני הנאשמים.

הנאשמים קיבלו את הפניות הטלפוניות מלקוחות לאספקת שירותי המין, הסיעו את הנשים אל הלקוחות, המתו להן מחוץ למקום בעת אספקת שירותי המין והחזירו אותן לדירה אשר שכרו.

לאחר אספקת שירותי המין, קיבלו הנאשמים מהנשים מחצית מהאתנן. בנוסף, הנשים מסרו לידי הנאשמים תשלום עבור שכר הדירה.

4. על פי האמור באישום השני בכתב האישום המתוקן, הנאשמים לא הגישו במועד, לפקיד השומה, הודעה בדבר פתיחת עסק בשנת 2013, לא הגישו במועד את הדו"ח השנתי הראשון וכן לא ניהלו ספרים לשנות המס 2013-2014.

עיקרי הטיעונים לעונש

5. בטיעוניה לעונש, עתרה ב"כ המאשימה לכבד את הסדר הטיעון ביחס לשני הנאשמים, כדלהלן: באשר לנאשם 1 - 22 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ ופיצוי בסך 20,000 ₪ למתלוננת א.נ.; ובאשר לנאשם 2 - שנת מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ב"כ המאשימה הטעימה כי עמד בפני המאשימה קושי ראיתי להוכחת האישומים, לנוכח העובדה שהמתלוננות עזבו במפתיע את הארץ.

ב"כ המאשימה הדגישה את ההתייחסות המחמירה שבפסיקה לעבירות הנדונות ואת הכיעור שבמעשי הנאשמים, אשר גרמו למתלוננות לעזוב את ארצות מוצאן למטרות זנות ובכך פגעו בחירותן ובכבודן.

ב"כ המאשימה ציינה כי מעשיו של נאשם 1 וחלקו בפרשה הנם חמורים יותר ממעשיו ומחלקו של נאשם 2.

ב"כ המאשימה הציגה את גיליון הרשעותיו של נאשם 1 (בימ"ש/1), שממנו עולה כי לחובתו הרשעה מחודש דצמבר 2013 בעבירת תקיפה (סתם) כלפי בן זוג, לפי סעיף 382(ב) לחוק.

ב"כ המאשימה הוסיפה כי מאידך גיסא נלקחו בחשבון לקולה הודאת הנאשמים, החיסכון בזמן השיפוטי והעובדה כי התנהלותם של הנאשמים כלפי המתלוננות לא עלתה כדי כפיה והפעלת כוח כלפיהן.

6. גם ב"כ נאשם 1 עתר לכבד את הסדר הטיעון, בהיותו לטעמו סביר והוגן. הסנגור טען כי העונש המוסכם איננו קל והוסיף כי הנאשם הודה בעבירות ומצטער על מעשיו. ב"כ הנאשם עתר לתשלום הקנס והפיצוי המוסכמים במסגרת ההסדר, מתוך הפקדון על סך 25,000 ₪ שבתיק המעצר מ"ת 21865-10-14. כמו כן, בהסכמת ב"כ המאשימה, הוא עתר לעיכוב ריצוי עונש המאסר ביחס לשני הנאשמים עד ליום 6.9.15 ולהחזרת הרכב שהוחרם מנאשם 1.

7. ב"כ נאשם 2 ביקש אף הוא לכבד את הסדר הטיעון. הוא הדגיש כי הנאשם הודה ושהצדדים הגיעו להסדר הטיעון לאחר עזיבתן של המתלוננות את הארץ. כמו כן, הדגיש הסנגור כי נאשם 2 נעדר עבר פלילי. כן עתר הסניגור, בהסכמת המאשימה, להורות על החזרת סך של 10,000 ₪ שנתפס על גופו של הנאשם ועל החזרת סכום ההפקדה שבקופת בית המשפט.

8. בדבריהם בפני בית המשפט, שני הנאשמים הביעו צער על מעשיהם וביקשו מבית המשפט לאשר את הסדר הטיעון.

דין

9. הלכה היא, שאין בהסדר טיעון המתייחס לעונש כדי לפטור את בית המשפט מחובתו לקבוע מתחם עונש הולם, לפי תיקון מספר 113 לחוק [ראו למשל: ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.2013)]; ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל (3.2.2014).

10. במקרה דנן, המדובר במספר עבירות המהוות "אירוע" אחד, בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק, שכן מדובר בסדרת מעשים בעלי אופי ונסיבות דומים שבוצעו כלפי מספר נשים במשך תקופת זמן אחת ורצופה, שיש ביניהם קשר הדוק והמהווים מסכת עבריינית אחת.

11. במעשיהם, פגעו הנאשמים במידה חמורה בכבודן ובנפשן של הנשים, בחירותן ובשלמות גופן, באינטימיות המקודשת להן, תוך ביזיון, ניצולן והשפלתן. בעניין דנן, היוו הנאשמים חלק מרכזי בעסק בו ה"סחורה" אשר הציעו לציבור היתה נשים "בשר ודם".

12. קיימים מספר שיקולים שאותם יש לזקוף לחובת הנאשמים, ביניהם ניצול כוחם של הנאשמים כלפי הנשים, בהיותן חלק מאוכלוסייה זרה, מוחלשת ופגיעה, ואף היותם של הנאשמים מעבידיהן של הנשים. כמו כן, יש ליתן משקל לחומרה לתכנון של נאשם 1 להוצאת התוכנית אל הפועל ולעברו הפלילי של נאשם 1 וכן לכך שהעבירות של שני הנאשמים בוצעו במשך תקופה ניכרת.

13. הסרסרות והבאת הנשים לידי עיסוק בזנות - ראויים לכל גנאי ומצדיקים ענישה הולמת שתבטא את סלידתה של החברה ממי שבוחר להפיק רווחים מניצולן של נשים. על ענישה זו להיות מרתיעה, אפקטיבית וממשיית [על חומרת העבירות הנדונות, ראו והשוו: ע"פ 3520/91 תורג'מן נ' מדינת ישראל, פ"ד מז(1) 441, בפסקה 21 (1993); ע"פ 3204/03 מדינת ישראל נ' בן דוד, פ"ד נח(1) 543, 548 (2003); בש"פ 1991/04 איליצנקו נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(4) 485, 481 (2004)].

כך, למשל, בע"פ 1884/05 חיגר נ' מדינת ישראל (12.12.2005), נדחה הערעור על העונשים שנגזרו על המערערים 2-1 - 24 ו-20 חודשי מאסר בפועל (בהתאמה) - בגין שתי עבירות של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות ועבירה של סרסרות למעשי זנות.

בע"פ 5863/10 גוטייר נ' מדינת ישראל (11.7.2011), נדחה הערעור על העונש שהושת על המערערת - 30 חודשי מאסר בפועל, בגין חמש עבירות של גרימה לעזיבת מדינה לשם זנות ועבירה של קשירת קשר לסחר בבני אדם.

14. בנוסף לכך, כאמור, פעילותם של הנאשמים עלתה כדי הפעלת עסק המחייב הודעה לפקיד השומה והגשת עמוד 3

דו"ח שנתי, ומשלא מילאו חובותיהם אלה, ביצעו גם עבירות מס בניגוד לפקודה; ואין להקל ראש גם בחומרה של עבירות אלו.

15. אני בדעה כי מתחם העונש ההולם בגין מעשי העבירות של נאשם 1 הוא בין 20 ל-48 חודשי מאסר בפועל; וכי מתחם העונש ההולם בגין מעשי העבירות של נאשם 2 הוא בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

16. בתוך מתחמי העונש ההולם, יינתן משקל לקולא להודאתם של הנאשמים באשמות ולנטילת האחריות על מעשיהם וכן לעובדה שנאשם 2 נעדר עבר פלילי.

17. אלמלא הסדרי הטיעון, עונשם של הנאשמים היה ממוקם ברף האמצעי של מתחמי העונש דלעיל. מכאן שהסדרי הטיעון נוטים לקולא, שכן העונשים המוצעים במסגרת ההסדרים הם ברף התחתון או הנמוך של מתחמי העונש ההולם.

18. כידוע, סטייה מהסדר טיעון תיעשה במקרים חריגים ונדירים בלבד [על כך ראו למשל: ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נז(1) 577 (2002); ע"פ 7757/11 פלוני נ' מדינת ישראל (13.2.2013)].

19. במקרה דנן ביסוד הסדרי הטיעון עמד בעיקר קושי ראייתי, לנוכח עזיבת המתלוננות את הארץ, כפי שהטעימה ב"כ המאשימה בטיעונה.

20. בנסיבות כוללות אלה, הסדרי הטיעון הינם סבירים ואין מקום לסטות מהם.

21. על כן, אציע לחבריי לכבד את הסדרי הטיעון ולגזור על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1:

- א. מאסר בפועל למשך 22 חודשים, בניכוי 17 ימי המעצר מיום 29.9.14 עד ליום 15.10.14.
- ב. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה המצויה בסימן י' לפרק ח' לחוק או עבירה לפי סעיף 376ב או 377א(5) לחוק.
- ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 215 או 216 לפקודה.
- ד. קנס בסך 5,000 ₪.
- ה. פיצוי בסך 20,000 ₪, אשר יועבר למתלוננת א.ג. באמצעות התביעה.

הנאשם 2:

- א. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי 17 ימי המעצר מיום 29.9.14 עד ליום 15.10.14.
- ב. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם שלא יעבור עבירה המצויה בסימן י' לפרק ח' לחוק או עבירה לפי סעיף 376ב או 377א(5) לחוק.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 215 או 216 לפקודה.

ד. קנס בסך 5,000 ₪.

מרדכי לוי, שופט

כב' השופטת שרה דותן - אב"ד

אני מסכימה.

**שרה דותן, שופטת
אב"ד**

כב' השופט ירון לוי

אני מסכים.

ירון לוי, שופט

סוף דבר

אנו מטילים אפוא על הנאשמים את העונשים הבאים:

הנאשם 1:

ו. מאסר בפועל למשך 22 חודשים, בניכוי 17 ימי המעצר מיום 29.9.14 עד ליום 15.10.14.

ז. 10 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה המצויה בסימן י' לפרק ח' לחוק או עבירה לפי סעיף 376ב או 377א(5) לחוק.

ח. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 215 או 216 לפקודה.

ט. קנס בסך 5,000 ₪.

י. פיצוי בסך 20,000 ₪, אשר יועבר למתלוננת א.ג. באמצעות התביעה.

הנאשם 2:

ה. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, בניכוי 17 ימי המעצר מיום 29.9.14 עד ליום 15.10.14.

ו. 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם שלא יעבור עבירה המצויה עמוד 5

בסימן י' לפרק ח' לחוק או עבירה לפי סעיף 376ב או 377א(5) לחוק.

ז. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה לפי סעיף 215 או 216 לפקודה.

ח. קנס בסך 5,000 ₪.

לתחילת ריצוי עונשם, על שני הנאשמים להתייצב ביום 6/9/15 עד השעה 09.00 בבית המעצר ניצן, אלא אם כן יורה שב"ס על מקום אחר להתייצבות.

סכומי ההפקדה והערבויות שבתיק המעצר, מ"ת 21865-10-14, ישמשו להבטחת התייצבות הנאשמים לריצוי עונשם.

לאחר ובכפוף להתייצבות הנאשמים לריצוי עונשם במועד האמור, ישמשו סכום ההפקדה של נאשם 1 שבתיק המעצר הנ"ל לתשלום הקנס והפיצוי למתלוננת א.נ. (באמצעות התביעה), וסכום ההפקדה של נאשם 2 שבתיק האמור לתשלום הקנס, והיתרה והפירות של ההפקדות יועברו לב"כ הנאשמים.

כמו כן, לאחר ובכפוף להתייצבות נאשם 2 לריצוי עונשו במועד וכן לתשלום הקנס כאמור, יועבר לבא-כוחו של נאשם 2 הסכום בסך 10,000 ₪ שנתפס על גופו של נאשם 2.

בהסכמת המאשימה יוחזר לבעליו הרכב שחולט, מספר רישוי 3358265.

זכות ערעור לבית משפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ד' אב תשע"ה, 20 יולי 2015, במעמד הצדדים.

ירון לוי, שופט

מרדכי לוי, שופט

שרה דותן, שופטת
אב"ד